

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-192/15-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Ivica Kujundžića, predsjednika vijeća, Eveline Čolović Tomić i Mire Kovačić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja M. K. iz G., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/15-01/360, urbroj: 401-01/06-15-03 od 13. listopada 2015., radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 9. prosinca 2015.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/15-01/360, urbroj: 401-01/06-15-03 od 13. listopada 2015.

O b r a z l o Ź e n j e

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općine G., klasa: UP/I-008-01/15-01/4, urbroj: 2178/05-03-15-2 od 15. srpnja 2015., kojim rješenjem je odbačen zahtjev tužitelja temeljem članka 23. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer tijelo javne vlasti ne posjeduje zatraženu informaciju.

Tužitelj u tužbi navodi da je tuženik neosnovano odbio njegovu žalbu, budući da je podneskom od 20. ožujka 2015. zatražio od općine G. da mu omogući pristup informaciji na odluku predstavničkog ili izvršnog tijela općine G. kojom je za svjedoka u sporu koji se vodio kod Općinskog suda u S. B. predložen svjedok M. K.. Ističe da netko iz općine G. mora dati pismenu potvrdu da navedeni gospodin može u sudskom sporu zastupati općinu G. odnosno prisustvovati raspravi. Prema tome, u pismohrani općine G. mora imati takav dokument.

Obzirom na navedeno predlaže Sudu da poništi rješenje općine G. i omogući tužitelja da dobije traženu informaciju, odnosno predlaže da se osporeno rješenje tuženika poništi.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra tužbene navode neosnovanim, te pri tome ističe da je u žalbenom postupku utvrđeno da žalba koju je izjavio tužitelj nije osnovana, jer se prvostupanjsko tijelo javne vlasti očitovalo kako su ponovnom pretragom svoje arhive utvrdili da ne posjeduju traženu informaciju iz predmetnog zahtjeva, niti u pisanom, niti u bilo kojem drugom obliku. Isto tako napominje da tuženik nije nadležan za utvrđivanje obveza tijela javne vlasti na posjedovanje ili neposjedovanje informacija te da li je neka dokumentacija tijela javne vlasti u skladu sa zakonom ili

podzakonskim propisima, te da je iz spisa predmeta razvidno da nigdje nije propisano da zatražena informacija mora postojati u nekom od oblika izrađene informacije sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama. Predlaže da se tužitelj sa tužbenim zahtjevom odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.), propisano je kako je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenata zapisa, dosjea, registra ili u bilo kojem drugom obliku neovisno o načinu na koji je prikazana.

Iz podataka sveza spisa dostavljenih uz odgovor na tužbu, proizlazi da je tužitelj od općine G. zatražio pristup informacije, tko je u ime općine G. predložio M. K. za svjedoka u sporu koji se vodio kod Općinskog suda u S. B. broj P-544/08-2. Pravilno utvrđuje tuženik da je odredbom članka 23. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi. U konkretnom slučaju općina G. je pretragom svoje arhive utvrdila da ne posjeduje traženu informaciju niti u pisanom niti u kojem drugom obliku. Prema ocjeni Suda, a kako to pravilno utvrđuje i tuženik, iz podataka predmeta nije razvidno da bi zatražena informacija morala postojati u nekom od oblika izrađene informacije sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama. Naime, svjedok u sudskom postupku pred Općinskim sudom u S. B. mogao je biti predložen i usmenim putem, pri čemu o navedenom ne mora biti izrađena informacija u nekom od oblika navedenih u definiciji informacije iz Zakona o pravu na pristup informacijama.

Slijedom navedenog, tuženik je pravilno utvrdio činjenično stanje, primijenio materijalno pravo, te dao valjane razloge za svoju odluku.

Radi navedenog, Sud nije našao osnove osporeno rješenje ocijeniti nezakonitim.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12. i 152/14.), tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 9. prosinca 2015.

Predsjednik vijeća
mr.sc. Ivica Kujundžić, v.r.